

O PARLAMENTO ACEPTE A TRÁMITE A INICIATIVA LEXISLATIVA POPULAR CONTRA A INCINERACIÓN E POLA RECICLAXE

Con mais de 50.000 sinaturas recollidas, e 41.398 declaradas válidas pola Xunta Electoral, esta ILP ecoloxista será tratada proximamente no Parlamento Galego como a iniciativa con maior apoio popular. Diversas actividades de reivindicación da reciclaxe e de denuncia dos graves problemas ecolóxicos, sanitarios e económicos que a incineración conleva precederán á sua leitura. Entre as actividades inclúe-se unha manifestación en Santiago de Compostela para o próximo 9 de xuño.

A Comisión Promotora salientou a boa acollida por toda a poboación galega desta iniciativa, así como por numerosas organizacións e colectivos preocupados pola degradación do medio ambiente e o problema do lixo. A C.P. agradece ás diferentes organizacións que apoian economicamente e co seu traballo a recollida de sinaturas e toda a campaña de concienciación social parella. Recordamos que estas organizacións son as seguintes: AGENG (Asemblea de Grupos Ecoloxistas e Naturalistas de Galiza), APDR (Asociación para a Defensa da Ría de Pontevedra), Arco Iris (da Coruña), BNG (Bloque Nacionalista Galego), CIG (Confederación Intersindical Galega), CC.OO. (Comisións Obreras de Galicia), FAC (Federación de Asociacións Culturais de Galiza), GN (Galiza Nova), SGHN (Sociedade Galega de História Natural) e SLG (Sindicato Labrego Galego). Asimesmo, recoñecemos a contribución especial aportada polos CAF (Comités Abertos de Facultade) e o MEU (Movimento Estudantil Galego), e nomeadamente pola Asociación de Viciños de Cerceda en Contra da Incineración e pola Plataforma de Ordes en contra da incineración.

A continuación, CERNA recolle un artigo de Manuel Soto Castiñeira, coordinador da Comisión Promotora da ILP.

NON A CONTAMINACION GRATUITA DA INCINERACION

Xa no verán de 1994 mais de cincocentos médicos e outros profesionais galegos da súa fixeron un pronunciamento contra a incineración do lixo, polos seus graves efectos para a saúde. No pasado outono, 50.000 cidadáns galegos apoian coa sua sinatura unha Iniciativa Lexislativa Popular que

levará proximamente ao Parlamento Galego unha Proposición de Lei de tratamento adecuado dos resíduos e de prohibición da incineración do lixo e dos resíduos tóxicos e perigosos. Esta iniciativa conta co apoio da práctica totalidade do movimiento ecoloxista galego, así como de organizacións sindicais, culturais e xuvenís, entre outras. Ademáis de prohibir a incineración dos resíduos, propón alternativas baseadas na recollida selectiva en orixen e nas 3 R (Redución, Reutilización e Reciclaxe)

◆◆◆
Esta iniciativa conta co apoio da práctica totalidade do movimiento ecoloxista galego, así como de organizacións sindicais, culturais e xuvenís, entre outras. Ademáis de prohibir a incineración dos resíduos, propón alternativas baseadas na recollida selectiva en orixen e nas 3 R (Redución, Reutilización e Reciclaxe)
◆◆◆

realizacións noutros países e en varias comunidades do Estado Español. Non é necesario esperar máis, cando segundo sondaxes recentes (La Voz de Galicia) o 85% da poboación galega está a favor de participar na recollida selectiva e na reciclaxe. Porén, as propostas e os intereses da Xunta continúan por outros camiños.

Desde a década dos oitenta a Xunta ven propondo a incineración como a panacea que resolverá todos os problemas do lixo. O Plan de 1989 contemplaba unha incineradora para o lixo de Vigo e outra para o da Coruña. As protestas da poboación viguesa levaron á reformulación do Plan en 1992: pasou-se a unha única incineradora, a situar Cerceda, nunha comarca rural, agrícola e gandeira, onde non imaxinaban atopar resistencia da poboación. Pero no trascorrer dese tempo descubreu-se a presencia de dioxinas no fume das incineradoras (1986) aumentando a preocupación polos efectos venenosos das mesmas; proibiu-se a comercialización do leite e carne de granxas afectadas polos fumes das mesmas (Holanda, 1990); en diferentes países europeus pecharon-se numerosas instalacións que viñan funcionando desde hai anos; e mesmo se aprobaron moratórias nos plans de incineración en países como Alemaña, Holanda, Canadá, California, etc.

O Plan de RSU da Xunta nasce caduco e anticuado. A implicación das incineradoras en graves problemas de saúde fixo preciso dota-las de costosas instalacións de depuración de fumes. Isto convertiu á incineración na alternativa mais cara, até o punto de que en Holanda e Alemaña incinerar unha tonelada de lixo cuesta entre 16.000 e 20.000 ptas. Mentre, a Xunta di que a incineradora de Cerceda contará coas mellores tecnologías ambientais, pero propón aos concellos un canon de incineración entre 4.000 e 5.000 ptas por tonelada: deduce-se delo que ou tais medidas de depuración están muito por debaixo das europeas, ou se trata dun prezo político de promoción que, unha vez enganchados os concellos, podería duplicarse ou triplicarse.

É caduco asimismo por ir contra as tendencias europeas a favor da reciclaxe: Alemaña fixou o obxectivo de reciclar mais do 70% dos envases e embalaxes (plásticos, papel, vidro, metais...) para 1995; diversos países europeos instalaron sistemas similares ao punto verde alemán; mesmo Catalunya aprobou unha lei en 1993 que regula a recollida separada da fracción orgánica do resto do lixo e establece obxectivos progresivos de reciclaxe.

A incineración é incompatible coa reciclaxe, e significa a destrucción de matérias primas (papel e plástico, fundamentalmente) que na Galiza atinxen un valor próximo aos 8 mil millóns de ptas nos mercados de reciclábeis, ao tempo que o Estado Español importa resíduos deste tipo por valor de 80 mil millóns de ptas anuais. Estas matérias primas son fundamentais para a implantación de industrias de reciclaxe, e para crear emprego. Se en Europa traballan unhas 90.000 persoas directamente na reciclaxe de papel, ¿como se pode

plantear queimar toda esa riqueza?. O lixo encerra importantes recursos, que a poboación está disposta a axudar a recuperar, para o que só falta o apoio da administración. Pero ao contrario, o Plan da Xunta pon en mans de FENOSA e dalgúns multinacionais o negocio do lixo, que extraerá aos concellos galegos, e por ende aos cidadáns, non menos de 5.000 millóns de pesetas cada ano para subfragar unha tecnologia allea e contaminante. Con bastante menos diñeiro, as pequenas empresas galegas poderían facerse cargo da reciclaxe do lixo, criando ademais numerosos postos de traballo, hoxe tan necesarios. A Xunta semella non o ver, e prefire cerrar o camiño a criación ou expansión destas empresas.

Pero ante todo, a incineración significa unha contaminación gratuita, do ar que respiramos, e dos alimentos que consumimos. De levarse a cabo, a futura incineradora de Cerceda convertiría-se no principal foco contaminante do noso país, emitindo substancias tan perigosas como metais pesados e dioxinas, aliás dos gases ácidos e outras. A instalación da incineradora en Cerceda é incompatible coa producción de alimentos (leite, carne, hortalizas) sans: a acumulación de tóxicos na cadeia trófica será causa de cancros e malformacións, ou do deterioro do sistema inmunolóxico. En definitiva, unha contaminación gratuita, na que non se nos vai nengún posto de traballo. ■